

Nagyböjt 4. vasárnapja

A vasárnapi szentmise nem azért az egy óráért, hanem a hétköznapi életért fontos - mondja Kantenich atya. Ezért szemléljük a szentmise egyes részeit, és kapcsolatot keresünk a vasárnapi szentmise és a hétköznapi életünk között.

Most a könyörgéseket szemléljük. Jó, ha a szentmisében jó szívvel, gondolattal kérjük azt, amit a miséző pap mond: az Egyházzal van szó, a politikai helyzetről, valami különös alkalomról, ahol valakinek valami baja van...

De nekünk az is fontos, hogy mi mint házaspár is elmondhassuk a saját könyörgéseinket, hogy azokat is idehozzuk a szentmisébe. Például kérhetjük, hogy növekedjen a házastársi türelmünk; hogy a Jóisten adjon nekünk a házastársi türelmet. A házastársi türelem azért is fontos, mert az életszentség útján akarunk járni. A szenvedés által mindenki szent lesz, ezt mindenki tudja. Mi azonban a házastársunk által válunk szentté. Ezért kérjük a házastársi türelmet.

Kérjük a segítséget a jófeltételeinkben való kitartáshoz. Nem nehéz valamit jól elkezdni, de fontos a kitartás.

Kérjük, hogy figyelmesek legyünk a másik iránt. Miért fontos ezt kérni? Mert a figyelmesség, ez a finom érzés vagy van, vagy nincs. Aki süket, az nem hall. Aki nem figyelmes, hát az nem figyelmes. Aki kemény típus, annak kemény a személyisége. Itt kérni kell, hogy a Szentlélek adjon meg nekünk ezt a finom érzést, hogy figyelmesek tudjunk lenni. A Szentlélek ezt meg tudja adni nekünk. Ez egy olyan dolog, amiért imádkozni lehet.

Kérjük, hogy önzetlenek tudjunk lenni. Minden jó ember jó egoista. Kantenich atyánk azt mondja, hogy ez az egoizmusunk csak a halálunk után három órával fog meghalni. Az önzetlenséget csak a Szentlélek adhatja nekünk.

Jól ismerjük ezt a gondolatot, hogy dicsérni kell a Jóistent. De erre csak akkor vagyunk igazán képesek, ha szokásunkká vált, hogy megdicsérjünk másokat; hogy valami jót mondjunk a társunknak. Könyöröghetünk azért is, hogy ne felejtjük el az esti imában megköszönni a napközben kapott segítségeket. Így növekszik bennünk a finom érzék, a benső finomság, a hitünk. Végeredményben mit kérünk, miért könyörgünk? Hogy növekedjen a szeretetünk a házasságunkban és a családjunkban.

(Tilman atya nyomán)

A mai vasárnapon, készüljünk a könyörgésekre, ahol lehetőségünk van odavinni Isten elé mindazt, ami bennünk van. Ízleljük újra az elmúlt hetet és formáljuk ki saját könyörgéseinket:

- Mi érintett meg az elmúlt héten különösképpen, amiért/amiben a Jóisten segítségét kérem?
- Van-e olyan dolog, amire érzem a Lélek hívását és kérni szeretném az Ő segítségét?

Kérjük Őt a következő hét kegyelmeiért, hogy azokat be tudjuk fogadni! Újítsuk meg a nagyböjt elején tett elhatározásainkat, és gyengeségünk tapasztalatával helyezkedjünk az irgalmas Mennyei Atya jelenlétébe.

Hasonlóan az elmúlt hetekhez, készülhetünk a felajánlásra is:

- Mi volt jó az elmúlt héten, amiért hálát adhatok?
- Hol éreztem a Gondviselő Isten szeretetét az elmúlt héten?

Így alázatosan, hálás, örömteli szívvel emelhetjük fel egymásba íródott szíveinket a felajánláskor!

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Fiam halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült.

Evangelium Szent János könyvéből (9,1.6-9.13-17.34-38)

EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Elment megmosakodni, és amikor visszatért, már látott.

Abban az időben:

Jézus útközben látott egy vakon született embert. A földre köpött, sarat csinált a nyállal, a sarat a vak szeméire kente, és így szólt hozzá: „Menj, mosakodj meg a Siloe tavában.” Siloe annyit jelent, mint Küldött. Ő elment, megmosdott, és amikor visszatért, már látott.

A szomszédok, és akik azelőtt koldusként ismerték, így szóltak: „Nem ez az, aki itt ült és koldult?” Egyesek azt mondták, hogy: „Ez az!” Mások pedig: „Nem, csak hasonlít rá.” Ő azonban kijelentette: „Én vagyok az?”

Erre az embert, aki nemrég még vak volt, odavitték a farizeusokhoz. Aznap ugyanis, amikor Jézus sarat csinált és megnyitotta a vak szemét, szombat volt. Ezért a farizeusok is megkérdezték tőle, hogy hogyan kezdett látni. Ezt válaszolta: „Sarat tett a szememre, megmosdottam, is most látok.”

A farizeusok közül egyesek megjegyezték: „Nem Istentől való az az ember, hiszen nem tartja meg a szombatot.” Mások azonban így szóltak: „Bűnös ember hogyan tudna ilyen csodákat tenni?” És szakadás támadt köztük.

Azután újból faggatni kezdték a vakot: „Te mit gondolsz arról, aki megnyitotta szemeidet?” Ő azt felelte: „Hogy próféta!”

A zsidók ezt felelték neki: „Te oktatsz minket, aki mindenestül bűnben születél?” És kitaszították őt.

Jézus meghallotta, hogy kitaszították. Amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: „Hiszel-e az Emberfiában?” Ő így válaszolt: „Ki az, Uram, hogy higgyek benne?” Jézus ezt felelte: „Látod őt, aki veled beszél: ő az!” Mire az ember így szólt: „Hiszek, Uram!” És leborult előtte.

Azután Jézus ezt mondta: „Ítélni jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, megvakuljanak.” Meghallotta ezt néhány körülötte álló farizeus, és megkérdezte: „Csak nem vagyunk mi is vakok?” Jézus így felelt: „Ha vakok volnátok, bűnötök nem volna. De ti azt mondjátok, hogy láttok, ezért megmarad bűnötök.”

Ezek az evangélium igéi.

...

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Szűzanyánk, Családunk Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.